

garantien, hvis kommunalbestyrelsen ikke kan anvise en plads i et dagtilbud, senest fra den dato, hvor barnet efter de regler, der er fastsat efter lovforslagets § 23, stk. 3 (garantidatoen), skal anvises en plads, og forældrene ønsker en plads fra denne dato.

Stk. 2 angiver de muligheder, forældre har, hvis kommunalbestyrelsen ikke kan overholde pasningsgarantien. Forældre kan således ved brud på pasningsgarantien vælge at få et forhøjet tilskud fra kommunalbestyrelsen til en plads i en privatinstitution efter lovforslagets § 19, stk. 4, til en plads i en anden kommune efter § 28, til privat pasning efter § 80 eller pasning af egne børn efter § 86.

Efter stk. 2, nr. 1, skal kommunalbestyrelsens tilskud dække bruttodriftsudgifterne ved en plads i en anden kommune, så forældrene ingen udgifter får ved denne.

Efter stk. 2, nr. 2, har forældrene ligeledes mulighed for at vælge en plads i en privatinstitution eller privat pasning med et tilskud fra kommunalbestyrelsen, der dækker udgifterne til pladsen eller den private ordning.

Det foreslås i stk. 2, nr. 3, at forældre i tilfælde af brud på pasningsgarantien alternativt kan vælge at få et tilskud til pasning af egne børn, jf. lovforslagets § 86. Formålet med udvidelsen af familiens valgmuligheder i tilfælde af brud på pasningsgarantien er at øge mulighederne for at finde en acceptabel løsning på de problemer, som kommunalbestyrelsens manglende opfyldelse af pasningsgarantien måtte have affødt for den enkelte familie. Erfaringerne viser, at en række familier, der får at vide, at de først kan forvente en plads f.eks. 1 måned senere end garantidatoen, vil foretrække at passe barnet selv i den pågældende periode, frem for at udsætte barnet for yderligere skift ved at lade barnet starte i f.eks. et dagtilbud i en anden kommune blot for at skulle flytte barnet kort tid efter, når det tilbydes en plads i opholdskommunen. Dette gives der nu mulighed for.

Efter *stk. 3* kan tilskuddet til privat pasning, plads i privatinstitution eller pasning af eget barn maksimalt udgøre, hvad der svarer til kommunens gennemsnitlige bruttodriftsudgifter pr. plads i et dagtilbud til den aldersgruppe barnet tilhører.

Efter *stk. 4* gælder retten til tilskud til pasning af egne børn uanset, om kommunalbestyrelsen generelt har besluttet at give tilskud til pasning af eget barn, og uanset om perioden, der ønskes tilskud til, er kortere end minimumsperioden, jf. § 88, stk. 3.

Efter *stk. 5* skal tilskuddene efter stk. 2, gives indtil det tidspunkt, hvor kommunalbestyrelsen kan tilbyde

en plads, og forældrene med rimeligt opsigelsesvarsel kan frigøre sig fra betaling for en anden plads eller aftale om privat pasning. Forældrene holdes således som udgangspunkt fri for betaling, og de almindelige regler om tilskuddets størrelse og forældrenes egenbetaling gælder således ikke ved brud på pasningsgarantien.

Til § 25

Bestemmelsen er en videreførelse af dele af servicelovens § 30, stk. 3, med redaktionelle ændringer og en præcisering.

Stk. 1 fastsætter, at hvis kommunalbestyrelsen ikke kan overholde pasningsgarantien, dvs. tilbyde en plads senest fra garantidatoen, har kommunalbestyrelsen pligt til at hæve tilskuddet efter lovforslagets § 31, stk. 2, til mindst 78 % for alle børn i dagtilbud i kommunen, indtil pasningsgarantien kan opfyldes, og kommunalbestyrelsen har fastsat nye tilskudsprocenter og egenbetalingsandele, jf. dog bestemmelsen i stk. 3.

Det præciseres, at kommunalbestyrelsens pligt til ved brud på pasningsgarantien at hæve tilskuddet, gælder i forhold til alle børn i dagtilbud i kommunen, indtil pasningsgarantien kan opfyldes, og kommunen har fastsat nye tilskudsprocenter og egenbetalingsandele. Dette er i overensstemmelse med gældende fortolkning.

Efter *stk. 2* skal kommunalbestyrelsen, såfremt den ikke efterlever bestemmelsen i stk. 1, tilbagebetale det beløb til forældrene, som tilskuddet uretmæssigt ikke er blevet forhøjet med. Bestemmelsen foreslås flyttet fra betalingsbekendtgørelsen til loven, og bestemmelsen er derfor udtryk for gældende ret.

Efter *stk. 3* videreføres, at en kommunalbestyrelses manglende overholdelse af pasningsgarantien i helt ekstraordinære og enkeltstående tilfælde ikke skal føre til forhøjelse af tilskuddet til mindst 78 %, jf. stk. 1.

Helt ekstraordinære og enkeltstående situationer kan være:

- Hvis der sker et for kommunen uventet fald i antallet af pladser, f.eks. som følge af opsigelse fra flere dagplejere på én gang. Mindre kommuner som udelukkende eller i meget høj grad har pladser gennem dagplejen vil således være meget følsomme over for uventede ændringer i antallet af dagplejere.
- Hvis en institution må evakueres/flyttes af miljømæssige grunde, således at børnene skal overflyttes til andre dagtilbud og dette herved forsinkes muligheden for optagelse af nye børn.